

Na brigádě

Mňága & Žďorp

jel jsem autobusem z práce domů
byly teprv tři a byla skoro tma
voda se valila po rozmazaných místech autobusu
a byly teprv tři

zapad jsem někam do kavárny
schovat se před deštěm a zimou
aspoň chvilku se ohřát aspoň chvilku se schovat
a tam jsem seděl celý mokrý

co bylo dál už nevím
už je to dávno mladá paní
co bude dál to už nikdo neví neví
neměl jsem kde spát a tak jsem nespál

o další dobré zprávy fakt už jsem nestál
okolo se řítíl svět šílený a nesmyslný
až do hloubi parku šplíchalý jeho vlny
včera rváči dneska sráči

čistokrevní malíři jsou každodenní natěrači
hodiny vteřiny důmyslné pasti
studené peřiny budem se třásti
ve sněhu roků ztratil jsem stopu

jako hloupé děcko kolem sebe kopu
snažil jsem se zastavit čas
a našel jsem jen v čaji vlas
jen furt se bojím abych všechno stihnul

a stejně nakonec se jenom mihnu
kdysi jsem byl plamen a teď je se mnou ámen
už je to dávno mladá paní
co bude dál to už nikdo neví neví